

Prof. Dr. M. Fatih UŞAN

Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi

5510 Sayılı Kanun Karşısında İlave Tediye-lerden Sosyal Sigorta Primi Kesilemeyeceğine İlişkin Kuralın Yürürlükte Olduğu Söylenebilir Mi?

Son dönemde 6772 sayılı Kanun gereği, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan işçiler için ödenen ilave tediye-lerin sigorta primine esas kazanç kapsamında olup olmadığı, söz konusu kazançtan sigorta primi kesilip kesilemeyeceği yolunda tartışmalar yaşanmaktadır. Bize göre, 5510 sayılı Kanunun açık hükmü çerçevesinde ilgili hüküm yürürlükten kaldırılmış ise de¹, internette yer alan bazı forumlarda² ve bir kısım sendikaların elektronik sayfalarında³ konu tartışılmaktadır. Yine aksi yönde bazı yerel mahkeme kararların var olduğu da söylenmektedir. İşte bu çalışmanın amacı bahsi geçen tartışmayı ortaya koymaktır.

Söz konusu incelemeye geçmeden önce bir kanunun nasıl yürürlükten kaldırılabilceği hususunu genel hatlarıyla hatırlatmakta fayda vardır.

I. Bir kanunun yürürlükten kaldırılması meselesi (eski ifadesiyle ilga) yine bir kanun hükmü ile olabileceği gibi, bir mahkeme kararı ile de olabilmektedir. Bir başka ifadeyle, kanunun yürürlükten kaldırılması, ya yasama

organı tarafından ya da yargı yolu ile gerçekleştirilmektedir. Şüphesiz yargı yolu Anayasa Mahkemesi'nin ilgili kuralı, Anayasa'ya aykırı bulması şeklinde karşımıza çıkar ki, bu bizim inceleme alanımıza girmemektedir.

Dolayısıyla bir kanun hükmü, yine bir kanun (veya eş değer düzenlemeler ile- kanun hükmünde kararname gibi) yürürlükten kaldırılabilir. Yürürlükten kaldırma *açık* (sarih) bir biçimde olabileceği gibi, *örtülü* (kapalı-zımnî) bir biçimde de olabilir.

Yürürlükte olan kanunlar daha sonra çıkarılan başka bir kanunla açık olarak yürürlükten kaldırılabilirler. Bu gibi durumlarda daha sonra çıkarılan bir kanunda yer alan hüküm kaldırılan kanunları açıkça belirtir. Örneğin 22.11.2001 t. ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu m.1028'e göre, "17 Şubat 1926 tarihli ve 743 sayılı Türk Kanunu Medenisi yürürlükten kaldırılmıştır". Böylece sonraki 4721 sayılı Kanun, önceki 743 sayılı Medeni Kanunu yürürlükten kaldırmıştır.

Bazen de, bir Kanun önceki kanunda yer alan bir kısım maddeleri yürürlükten kaldır-

bilir. Nitekim, 4857 sayılı İş K.m.120'ye göre, "25.8.1971 tarihli ve 1475 sayılı İş Kanununun 14 üncü maddesi hariç diğer maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır". Yine 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun Yürürlükten Kaldırılan Kanunlar üst başlığını taşıyan 106. maddesi de 27 bent halinde yürürlükten kaldırılan kanunları veya kanun maddelerini belirtmiştir. Bahsi geçen örneklerde, sonraki kanunla yürürlükten kaldırılan kanun veya belli bir kanunda yer alan bazı hükümlerin açık olarak yürürlükten kaldırılması, yani "açık-sarih ilga" söz konusudur.

Bununla birlikte sonraki kanunda yer alan kuralın önceki düzenlemeleri yürürlükten kaldırdığı bu kadar açık bir biçimde ifade edilebilir. "Bu kanuna aykırı hükümler yürürlükten kaldırılmıştır (mülgadır)" gibi genel bir ifade de kullanılabilir. Böylelikle sonraki kanunda yer alan bu hükmün içeriğini doldurmak, başka bir deyişle kaldırılan hükümleri tespit etmek; öğreti ve daha ziyade yargı organları tarafından yapılır. Belli bir kanunun bahsi geçen hükümlerinin bu şekilde yürürlükten kaldırılması "örtülüzimnî ilga" olarak adlandırılır. Zimnî yürürlükten kaldırmada kanun koyucu, yürürlükten kaldırma hususunda suskun kalmaktadır. Ancak, kanun koyucunun çıkarmış olduğu kanun daha önceden çıkartılmış olan kanunlarda yer alan hükümlerle çelişen hükümler ihtiva etmektedir. Bu halde hangi kanunun uygulanacağı hususunda, birbiriyle çatışan kanunların niteliklerine göre dört farklı ihtimal ortaya çıkmaktadır⁴:

(a) Birbiriyle çatışan kanunlardan önceki kanun genel, sonraki kanun da genel nitelikli ise, *Lex Posterior* ilkesi gereği, sonraki genel kanunda yer alan hüküm önceki genel kanunda yer alan hükümü yürürlükten kaldırmış kabul edilir.

(b) Birbiriyle çatışan kanunlardan önceki kanun özel, sonraki kanun da özel nitelikli ise, *Lex Posterior* ilkesi gereği, sonraki özel kanunda yer alan hüküm önceki özel kanunda yer alan hükümü yürürlükten kaldırmış kabul edilir.

(c) Birbiriyle çatışan kanunlardan önceki kanun genel, sonraki kanun özel nitelikli ise, *Lex Posterior* ilkesi gereği, sonraki özel kanunda yer alan hüküm önceki genel kanunda yer alan hükümü yürürlükten kaldırmış kabul edilir.

(d) Birbiriyle çatışan kanunlardan önceki kanun özel, sonraki kanun genel nitelikli ise, *Lex Specialis* ilkesi gereği, kural olarak, önceki özel kanunda yer alan hüküm sonraki genel kanunda yer alan hükümü yürürlükten kaldırmış kabul edilir. Fakat bu ilkenin her durumda uygulanması mümkün değildir. Kanun koyucunun iradesine ve kanunun koruduğu menfaate bakılır.

II. Bu genel açıklamalardan sonra, konu olaya ilişkin iki ayrı hüküm bulunmaktadır.

4.7.1956 t. ve 6772 sayılı Devlet ve Ona Bağlı Müesseselerde Çalışan İşçilere İlave Tediye Yapılması ve 6452 Sayılı Kanunla 6212 Sayılı Kanunun 2 nci Maddesinin Kaldırılması Hakkında Kanun, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan işçiler için ilave tediye ödenmesini emretmektedir. Ayrıca, yine Kanun yapılan bu ödemenin sigorta primine esas kazançta dikkate alınmaması gerektiğini de düzenlemiştir. Gerçekten 6772 sayılı Kanun m.1'e göre, "Umumi, mülbak ve hususi bütçeli dairelerle mütedavil sermayeli müesseseler, sermayesinin yarısından fazlası Devlete ait olan şirket ve kurumlarla belediyeler ve bunlara bağlı teşekküller, 3460 ve 3659 sayılı kanunların şümulüne giren İktisadi Devlet Teşekkülleri ve diğer bilcümle kurum, banka, ortaklık ve müesseselerinde müstahdem olanlardan İş Kanununun şümulüne giren veya girmiyen yerlerde çalışmakta olan ve İş Kanununun muaddel birinci maddesindeki tarife göre işçi vasfında olan kimselere, ücret sistemleri ne olursa olsun, her yıl için birer aylık istihkakları tutarında ilave tediye yapılır". Yine Kanun m.4/2'ye göre de, "Aylık istihkakların hesabında fazla mesai, evlilik, çocuk zamları veya primleri, aynı yardımlar, hafta ve genel tatil ücretleri gibi esas ücrete munzam tediyeler nazarı itibara alınmaz. Bu tediyelerden çeşitli işçi sigortalarının icabettirdiği primler kesilmez ve bu paralar borç için haczedilemez".

Bununla birlikte 31.5.2006 t. ve 5510 Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu m. 80'de prime esas kazançları belirlemiştir. Gerçekten, Kanun m.80'e göre, "4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki sigortalıların prime esas kazançları aşağıdaki şekilde belirlenir.

a) Prime esas kazançların hesabında;

1) Hak edilen ücretlerin,

2) Prim, ikramiye ve bu nitelikteki her çeşit istibkaktan o ay içinde yapılan ödemelerin ve işverenler tarafından sigortalılar için özel sağlık sigortalarına ve bireysel emeklilik sistemine ödenen tutarların,

3) İdare veya yargı mercilerince verilen karar gereğince yukarıdaki (1) ve (2) numaralı alt bentlerde belirtilen kazançlar niteliğinde olmak üzere sigortalılara o ay içinde yapılan ödemelerin,

brüt toplamı esas alınır.

b) Aynı yardımlar ve ölüm, doğum ve evlenme yardımları, görev yollukları, seyyar görev tazminatı, kıdem tazminatı, iş sonu tazminatı veya kıdem tazminatı mahiyetindeki toplu ödeme, keşif ücreti, ibbar ve kasa tazminatları ile Kurumca tutarları yıllar itibarıyla belirlenecek yemek, çocuk ve aile zamları, işverenler tarafından sigortalılar için özel sağlık sigortalarına ve bireysel emeklilik sistemine ödenen ve aylık toplamı asgari ücretin % 30'unu geçmeyen özel sağlık sigortası primi ve bireysel emeklilik katkı payları tutarları, prime esas kazançta tabi tutulmaz.

c) (b) bendinde belirtilen istisnalar dışında her ne adla yapılırsa yapılsın tüm ödemeler ile aynı yardım yerine geçmek üzere yapılan nakdi ödemeler prime esas kazançta tabi tutulur. Diğer kanunlardaki prime tabi tutulmaması gerektiğine dair muafiyet ve istisnalar bu Kanunun uygulanmasında dikkate alınmaz... ”.

Bu şekilde kanun koyucu, diğer kanunlarda prime tabi tutulmaması gerektiğine dair muafiyet ve istisnaların 5510 sayılı Kanun uygulanmasında dikkate alınmayacağını hüküm altına almaktadır.

Uygulamayı belirlemek açısından Sosyal Güvenlik Kurumu bir de Tebliğ yayınlamıştır. 5510 Sayılı Kanununun 4 üncü Maddesinin Birinci Fıkrasının (a) ve (b) Bentleri Kapsamındaki Sigortalılar ile Sadece Genel Sağlık Sigortasına Tabi Sigortalıların Prime Esas Tutulacak Kazançlarına Dair Tebliğ'in (28.9.2008 t. ve 27011 sayılı RG.) Kanunda İstisna Olarak Sayılmayan Diğer Ödemeler başlığını taşıyan 2.1.6. maddesine göre, “5510 sayılı Kanunun

80. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde, (b) bendinde belirtilen istisnalar dışında her ne adla yapılırsa yapılsın, tüm ödemelerin prime tabi tutulacağı ve diğer kanunlardaki prime tabi tutulmaması gerektiğine dair muafiyet ve istisnaların bu Kanunun uygulanmasında dikkate alınmayacağı, öngörülmüştür. Bu bakımdan, sigortalıların yakacak, temizlik, aydınlatma ve benzeri nitelikteki giderleri için yabut tabsil veya mesken yardımı gibi kanunda ismen sayılmayan nedenlerle yapılan ödemeler, ödemenin yapıldığı aydaki prime esas kazançta dahil edilecektir.

Öte yandan, Kanundaki bu hükme istinaden, 6772 sayılı Devlet ve Ona Bağlı Müesseselerde Çalışan İşçilere İlave Tediye Yapılması ve 6452 Sayılı Kanunla 6212 Sayılı Kanunun 2. Maddesinin Kaldırılması Hakkında Kanuna istinaden ödenmekte olan ikramiyeler ile ilave tediye prime tabi tutulacağı gibi, 4857 sayılı Kanunun 61. maddesindeki istisnai hüküm üzerinde durulmaksızın hak kazanıldığı halde kullanılmayan yıllık izin süresi için ödenecek ücretlerden de kısa vadeli sigorta kolları primi kesilecektir”.

Buna göre, cevaplanması gereken soru şudur: 5510 sayılı Kanunda öngörülen istisnalar dışında kalan tüm ödemelerin prime tabi tutulması ve bu anlamda diğer kanunlarda istisna niteliğinde yer alan hükümlerin uygulanmaması gerektiğine ilişkin hüküm, 6772 sayılı Kanun kapsamında ilave tediylere de içermekte midir?

Hiç şüphesiz artık 5510 sayılı Kanun m.80/1 c gereği, diğer kanunlarda yer alan aksi hükümler geçerliliğini yitirmiştir. Hal böyle olunca 6772 sayılı Kanun düzenlemesinin özel hüküm niteliğinden bahsedilerek, 5510 sayılı Kanunun uygulanamayacağından söz edilemez. Bir başka ifadeyle, 6772 sayılı Kanun m.4/2 yürürlükten kaldırılmıştır. Burada kanun koyucu genel-özel kanun ayırımını dikkate almaksızın mevzuatta yer alan tüm düzenlemelerin ortadan kaldırıldığını çok açık olarak ortaya koymuştur.

Bununla birlikte yukarıda da izah ettiğimiz gibi ilave tediylere prim kesilmemesi gerektiğine dair yapılan tartışmalarda İzmir 2. İş Mahkemesi'nin kararından da bahsedilmekte-

dir⁵. Bu kararda 2009 Ocak ayında yapılan ilave tediyelerden yapılan sigorta prim kesintisine ilişkin açılan davada İzmir 2. İş Mahkemesi Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin bir kararını da emsal göstererek, ilave tediyelerden sigorta primi kesilmeyeceğine hükmetmiştir. Belirtelim ki, söz konusu karar, miktar nedeniyle temyize kapalı olup, kesin niteliktedir.

İlave tediyeden prim kesilmemesi noktasında, her ne kadar İzmir 2. İş Mahkemesi'nin ilgili kararından bahsedilmekte ise de, bir kere, sigorta primine esas kazanç açısından dikkate alınan 2009 Ocak ayı ödemesinin kural olarak 2008 yılına ait olduğu karar metninden anlaşılmaktadır. Dolayısıyla 5510 sayılı Kanun, kural olarak geçmişe yürümeyeceğinden 1 Ekim 2008 tarihinden sonrası için uygulama alanına sahiptir. Bununla birlikte bahsi geçen mahkeme kararında bu hususa ilişkin bir tartışmaya yer verilmemiştir. Konu, 5510 sayılı Kanun dönemini ilgilendirir gibi hüküm tesis edilmiştir. Ayrıca, İzmir 2. İş Mahkemesi'nin kararında davacı talebi açısından Bandırma Asliye Hukuk Mahkemesi'nin bir kararının bulunduğu, bu kararın gerekçesinin de genel kanun, özel kanun olduğu belirtilmektedir. Nitekim İzmir Mahkemesi de aynı gerekçeye dayanarak, fakat Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin 9.2.2009 tarihli kararını emsal göstererek hüküm tesis etmiştir⁶.

Hemen ifade edelim ki, İzmir Mahkemesi'nin dayanak yaptığı Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin kararı olaya uygulanmaktan uzaktır. Bir kere, burada konu uyuşmazlık davalı Üniversitede çalışan bir işçinin 6772 sayılı Kanun kapsamında ilave tediyeden yararlanıp yararlanamayacağına ilişkindir. Burada Yargıtay, davalı üniversitenin 6772 sayılı Kanun kapsamına girdiği ve burada çalışanlara da ilave tediye ödenmesi gerektiği içtihadında bulunmuştur. Kararda, yer alan ilave tediye sigorta primi kesilmeyeceğine ilişkin cümle ise, 6772 sayılı Kanun m.4/2'de yer alan düzenlemenin metne alınmasından ibarettir. Yargıtay kararında ilave tediye kapsamı ve ne anlama geldiği açıklanırken, ilgili kanun metni verilmiştir. Ancak bu metinde yer alan "sigorta primi kesilmeyeceğine ilişkin hüküm" üzerinde bir değerlendirme yapılmamıştır. Bir başka ifadeyle, konu uyuşmazlık her şeyden önce ilave

tediyeden prim kesilip kesilmeyeceğine ilişkin değildir. Sonra karar metninde geçen ifade, kanun hükmünün tekrarından ibarettir. Dolayısıyla emsallik niteliği taşımaz.

Esasa ilişkin olarak burada genel kanun – özel kanun eşleşmesinde her ne kadar 6772 sayılı Kanun belki özel düzenleme olarak ilave tediyeden prim kesilmeyeceğini öngörse de, 5510 sayılı Kanunun açık hükmü gereğince, bunlardan prim kesilmesi gereklidir. Zira kanun koyucunun iradesi ve hükmün koruduğu menfaat bu yöndedir.

5510 sayılı Kanun m.80/1 c de yer alan "*Diğer kanunlardaki prime tabi tutulmaması gerektiğine dair muafiyet ve istisnalar bu Kanunun uygulanmasında dikkate alınmaz*", kuralı, 6772 sayılı Kanunun ilgili hükmünün uygulanamayacağını düzenlemiştir. Böylelikle, 5510 sayılı Kanundaki bu kurala aykırı her düzenleme, artık yürürlükten kaldırılmıştır.

Aslında primlere ilişkin 80. maddede bu yönde açık bir kural olmasaydı da, Kanun m.105'te yer alan düzenlemeden de benzer bir sonuç çıkarılabilirdi. Uygulanmayacak Hükümler üst başlığını taşıyan 5510 sayılı Kanun m.105'e göre de, "*21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi, 26/10/1990 tarihli ve 3671 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi ile 10/7/1987 tarihli ve 285 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 5 inci maddesinin onbirinci fıkrası hariç olmak üzere, diğer kanunların bu Kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz*". Burada yer alan kural, mevzuatta diğer kanunlarda yer alan aksi her hükmün artık uygulamayacağını öngörmektedir. Dolayısıyla kanun koyucu ikinci bir kez de, sosyal güvenlik ile ilgili diğer kanunlardaki hükümlerin uygulanamayacağını ifade etmektedir. Bu primlere ilişkin de sonuçlar doğurur.

III. 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu döneminde Yargıtay, 6772 sayılı Kanunun 506 sayılı Kanun karşısında özel bir düzenleme getirdiği görüşündeydi. Şöyle ki, "*Davacıya ikramiyenin 6772 sayılı yasa ile ödendiği mahkemece de kabul edilmiştir. Gerçi 506 sayılı sosyal sigortalar kanununun 77'nci maddesinin ilk fıkrasının (b) bendi gereğince ikramiyeler dahi prime esas alınacak ücretler çevresine dabilirdir. Ne var ki*

6272 sayılı kanunun 4 nci maddesinin 2. Fıkrası hükmüne göre bu ödemelerden prim kesilmez. Anılan hüküm , özel hüküm niteliğini taşıdığı için sosyal sigortalar kanununun 77'nci maddesi ile zımnen ortadan kaldırıldığı da düşünülemez. Öbür yandan, primi ödenmeyen ücretlerin ödenek ve gelirlere esas tutulacak günlük kazançta dahil bulunmadıkları yönü Sosyal Sigortalar Kanununun 88'nci maddesinin açık hükmü gereğidir⁸. Belirtelim ki, bu görüş 506 sayılı Kanunun 77. Maddesinde 29.7.2003 t. ve 4958 sayılı Kanun m.36 ile değişiklik yapılmadan önce oluşturulmuştur. 4958 sayılı Kanun ile ilgili fıkra "Bunların dışında her ne ad altında ödeme yapılırsa yapilsın tüm ödemeler prime tabi tutulur" kuralı getirilmiştir. 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu m.77/2'de yer alan düzenleme de şöyledir: "Şu kadar ki, ölüm, doğum ve evlenme yardımları, yolluklar, kıdem, ihbar ve kasa tazminatları, aynî yardımlar ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca miktarları yıllar itibariyle belirlenecek yemek, çocuk ve aile zamları, sigorta primlerinin hesabına esas tutulacak kazançların aylık tutarının tespitinde nazara alınmaz. Bunların dışında her ne ad altında ödeme yapılırsa yapilsın tüm ödemeler prime tabi tutulur". Bu kural ile 5510 sayılı Kanun hükmü arasında önemli farklılık bulunmaktadır. Zira, 506 sayılı Kanunda belirtilenler dışında kalan kazançların prime tabi olmadığı vurgulanırken, 5510 sayılı Kanun açık bir biçimde diğer kanunlarda aleyhe olan düzenlemelerin de geçerli olmadığını belirlemiştir. Bu husus da, artık durumun 506 sayılı Kanun uygulamasından farklı olması gerekliliğini haklı olarak ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, 5510 sayılı Kanunun prime esas kazanç açısından Kanunda belirtilen istisnalar dışında kalan her türlü ödemenin prime tabi olduğu, bu yönde mevzuattaki aksi düzenlemelerin de geçerli olmadığı (Kanun m.80/1 c) ve çatışma durumunda yine Kanun m.105'te sayılan istisna üç kanun hükmü dışında artık çelişkili durumlarda da 5510 sayılı Kanunun uygulanması zorunluluğundan hareketle, 6772 sayılı Kanun m.4/2'de yer alan ilave tediyeyle sigorta primi kesilemeyeceğine ilişkin düzenleme yürürlükten kaldırılmıştır. Bir başka ifadeyle,

le, 5510 sayılı Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla, ilave tediyeyle elde edilen kazançlar, sigorta primine tabi kazanç olarak değerlendirilmelidir.

DİPNOTLAR

- 1 Öğretilen de, 6772 sayılı Kanun gereği ödenen primlerden sigorta primi kesilmesi gerektiği savunulmaktadır. Bkz. GÜZEL, Ali/OKUR, Ali Rıza/CANİKLİOĞLU, Nurşen, Sosyal Güvenlik Hukuku, 12. B., İstanbul 2009, s.233; TUNCAY, A. Can/EKMEKÇİ, Ömer, Yeni Mevzuat Açısından Sosyal Güvenlik Hukukunun Esasları, 2.B., İstanbul 2009, s.139; ŞAKAR, Müjdat, Sosyal Sigortalar Uygulaması, 9.B., İstanbul 2009, s.157.
- 2 Bkz.<http://www.hukuki.net/showthread.php?t=55307>, <http://www.hukuki.net/archive/index.php?t-31950.html> <http://aygunundunyasi.blogcu.com/ilave-tediye-ve-ikramiyeden-sgk-primi-kesintisi-yapilamaz/6984242>; <http://forum.memurlar.net/topic.aspx?id=855517> (28.02.2010).
- 3 Bkz. <http://www.ormanis.org.tr/template.asp?articleid=2317&zoneid=39>; <http://www.ozorman-is.org.tr/haberler.asp?id=68> (28.02.2010).
- 4 Geniş bilgi için bkz. YALMAN, Süleyman, editör, Hukuka Giriş, Konya 2005, s.59 vd.
- 5 Karar metni için bkz. <http://www.ormanis.org.tr/template.asp?articleid=2317&zoneid=39> (28.02.2010).
- 6 "Sonuç itibari ile 6772 sayılı yasanın kapsam bakımından, devlet tarafından yasa ve yasanın verdiği yetki ile idari işlemle kurulan ve kamusal yetki ve ayrıcalıklardan yararlanan kamu tüzel kişilikleri ve bunlara bağlı kuruluşlarda iş sözleşmesi ile çalışanlara uygulanacağı görülmektedir. Davalı Üniversitenin Anayasa'nın 130. maddesi uyarınca kanunla kurulduğu, devlet bağlı kuruluş olduğu ve bütçeden pay aldığı, özel bütçeli idare olduğu sabittir. Nitekim 5018 sayılı Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu'nun merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri arasında davalı üniversite de sayılmıştır. Davalı üniversite 6772 sayılı yasa kapsamında kalan bir kuruluştur. Bu işyerinde iş sözleşmesi ile çalışan davacı işçinin ilave tediye alacağından yararlandırılması gerekir. Davacı işçinin ilave tediye alacağı yukarıda belirtilen açıklamalar kapsamında belirlenmeli, hesap bilirkişisinden rapor alınmalı ve bir değerlendirmeye tabi tutularak hüküm altına alınmalıdır. Yazılı şekilde istemin reddi hatalıdır", Yarg.9.HD., 9.2.2009 t. ve 2008/33967, 200901799, karar metni için bkz. <http://www.ormanis.org.tr/template.asp?articleid=2317&zoneid=39> (28.02.2010).
- 7 Uygulanmayacak hükümler konusunda geniş bilgi için bkz. UŞAN, M. Fatih, Türk Sosyal Güvenlik Hukukunun Temel Esasları, 2.B., Ankara 2009, s.49.
- 8 Yarg 10. HD, 30.01.1975 t. ve 6194/478, ÇENBERCİ, Mustafa, Sosyal Sigortalar Kanunu Şerhi, Ankara 1985, s.444.